

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 390

Leden 1989

DO NOVÉHO ROKU 1989

Dr. L. Rozbořil

Rok s osmičkou na konci letopočtu odešel do dějin. Pro naši starou vlast nepřinesl radost a nadšení jako r. 1918, ale také ne tragedii jako léta 1938, 1948 a 1968. Přece však to byl velmi důležitý rok pro celý svět, protože vzbudil naději, že Sovětský svaz mění směr své zahraniční a vnitřní politiky k míru a spolupráci. Spojené státy schválily smlouvy o zničení jaderných raket středního doletu a o odchodu sovětských vojsk z Afghánistánu. Všichni jsme obdivovali statečné Estonce, kteří odhlasovali v parlamentu (258 hlasů pro, 1 proti, 5 se zdrželo) nadřazenost estonského práva nad právem sovětským. Tento projev touhy po nezávislosti byl Sověty okamžitě potlačen. S úžasem jsme četli řeč Gorbačeva před Spojenými národy v New Yorku, za kterou by se nestyděl Thomas Jefferson.

Sovětská taktika měla úspěch, vytvořila zjev, který byl nazván "Gorbymania". Sémě nesvornosti bylo zaseto mezi západními politiky a ve světové veřejnosti. Nabídky půjček Sovětskému svazu dosáhly asi 10 biliónů dolarů (bez účasti a souhlasu Spojených států).

Naši domácí politiku dominovaly "primárky" a volební zápas presidentských kandidátů, Bushe a Dukakise. Nově zvolený prezident Bush naznačil, že přistupuje k sovětským slibům s nedůvěrou. Přeje si vidět činy a ne jen naslouchat záplavě propagačních slov. V tomto postoji budeme našeho nového prezidenta určitě podporovat.

Co přinese r. 1989? V zahraniční politice USA, "glasnost" a "perestrojka" budou opět dominovat diplomatickým jednáním mezi velmocemi. Nejen my, ale i celý svět bude sledovat jak si povede kouzelník Gorbačev. Sovětský systém je v zásadním rozporu se sliby "glasnosti" a "perestrojky".

Monolitní stát v němž vládne jediná politická strana nemůže se vyvinout v pluralitní demokracii, aniž by komunisté byli připraveni vzdát se své moci dobrovolně, v případě volebního vítězství druhé strany. Komunisté se nikdy dobrovolně nevzdají své moci. Když mluví o pluralitě, mají na mysli volby, v nichž všichni kandidáti ucházející se o stejné politické křeslo, budou členové komunistické strany.

Rusové vždy byli a jsou dodnes fanatickými nacionalisty. Komunismus je přinutil veřejně hlásat internacionalismus, který stále zdůrazňují i nyní v době "glasnosti", ačkoliv v praxi rusifikují Ukrajinu, baltické státy, Sibiř atd.

Gorbačev přednáší v cizině o demokratizaci Sovětského svazu, ale doma soustřeďuje co nejvíce moci ve svých rukou jako tajemník strany a prezident Sovětského svazu. "Gorbačev dělá demokratické reformy nedemokratickým způsobem.

To je nebezpečná činnost," prohlásil Andrej Sacharov v listopadu 1988 při své návštěvě v USA.

Sověti se ucházejí o členství v mezinárodních obchodních a finančních organizacích jako jsou GATT a IMF. Jejich členství by vyžadovalo změnit sovětskou ochrannou obchodní politiku, reformovat systém cen, zavést změnitelnost rublu za cenné valuty a uveřejňování státních rozpočtů. Mohou Sověti obchodní a finanční systém takto změnit v blízké budoucnosti? Zajisté že ne.

Motivací sovětského občana má být práce pro stát. Motivace občanů ve svobodném hospodářském systému je pracovat pro sebe a pro svoji rodinu a odevzdat jen malou část svého výdělku státu. Tento zásadní rozdíl v motivaci je důvodem vyšší životní úrovně ve svobodném světě. Jen porovnejme životní standard Západního Německa s Němcem Východním!

Gorbačev má tedy před sebou nesmírně těžký, téměř nemožný úkol. Proto svobodný svět nesmí propadnout "Gorbymanii". Ostražitost je na místě při všech jednáních se Sovětským svazem.

Na domácí frontě prezident Bush nebude mít na různých ustláno. Hlavním problémem amerického hospodářství je pomalý růst produktivity průmyslu. V posledních 6ti letech celkový národní důchod (GNP) se zvyšoval průměrně jen asi o 2% ročně. Tento růst však byl způsoben velkým přílivem pracujících sil, členů t.zv. "Baby Boom" generace a žen. Reálné mzdy příliš nestoupily, protože úroveň produktivity v průmyslu se zvýšila jen nepatrně nad úroveň před 10ti lety.

Klíčem k produktivitě jsou investice v modernizaci výrobních prostředků, ve výzkumu a v zlepšené kvalitaci dělníků. Jsou 3 způsoby jak je možno obdržet kapitál pro investice: úspory, investice veřejných institucí a půjčky z ciziny.

Protože v dnešní době občané málo šetří, vláda byla nucena si půjčit vysoké obnosy v cizině, aby kryla všechny své výlohy. Tak se národní dluh podstatně zvýšil, což omezilo investice veřejných institucí. Inu, začarovaný kruh. President Bush má řadu možností jak "utáhnout řemen", aby zmenšil deficit a zvýšil produktivitu průmyslu, který se dnes musí nejen vyrovnat, ale i předčít cizí konkurenci, aby se pozvedla životní úroveň občanů. Nebudou-li určitá nutná opatření provedena, protože budou politicky neúnosná, americké hospodářství začne chřadnout a směřovat k depresi.

Toto není pochmurná předpověď pro rok 1989. Je to jen úvaha o hlavním problému, který musí prezident a národ řešit v tomto roce i v letech příštích. Na kladné straně bilance je skutečnost, že Spojené státy jsou mohutným

VESTNIK

January 1989

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - O. Kovar

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Leden 1989

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - O. Kovářová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

kontinentálním státem, který vlastní hojnost úrodné půdy s nejvyspělejším zemědělstvím na světě a značné minerální bohatství. Časem osvědčený politický systém, v němž změna přichází vývojem a nikoliv násilím, podporuje a odměňuje vynalézavost a tvořivost. Bude-li vláda i lid Spojených států mít vůli být stále prvním národem světa, není důvodu, abychom závod o první místo nevyhráli.

Práce ČSNRA v r. 1988 byla popsána v minulých číslech Věstníku a Bulletinu. Proto nebyla dnes zhrnuta v tomto článku, abychom se mohli věnovat pohledu na novou světovou situaci vytvořenou slibů Sovětů.

V r. 1989 budeme pokračovat v již "vyjetých kolejích", pokud nám to dovolí obětavost našich dobrovolných pracovníků a naše skromné prostředky. Za vykonanou práci a finanční podporu všem děkujeme a přejeme našim členům, čtenářům a přátelům mnoho zdraví a životní pohody v r. 1989.

THE WHITE HOUSE

Washington

October 26, 1988

I am pleased to join with everyone gathered in Cleveland to commemorate the 70th anniversary of the founding of an independent Czechoslovak state. Like a number of other countries in Eastern and Central Europe, an independent Czechoslovakia was created at the end of World War I with the hope that national self-determination and democracy would bring genuine peace and stability to the European continent. In the years after its establishment, Czechoslovakia was indeed a model of how a newly formed country could attain democracy and economic prosperity. Unfortunately, the dream of peace proved to be short-lived. The Munich Agreement, World War II, and the subsequent expansion of Soviet power shattered the aspirations of freedom-loving Czechs and Slovaks to live peacefully and democratically in a truly independent homeland.

Today, brave men and women both within Czechoslovakia and abroad continue to struggle for the cherished ideals on which the founding of the Czechoslovak Republic was based. These ideals of liberty, democracy, and self-determination are the same ones upon which our own country was founded, and which are now gaining strength around the world. I am confident that the course of history is firmly on the side of these ideals. Genuine freedom and independence will one day again come to Czechoslovakia, and I hope and pray with you that such a day is not far off.

God bless you.

Ronald Reagan

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

ZPRÁVY Z INFOCHU

Projev Václava Havla na shromáždění ke Dni lidských práv dne 10. 12. 88 v Praze 3 na Škroupově náměstí

Vážení přátelé,

když jsem byl před třemi týdny, podobně jako mnoho mých přátel, na cele v Ruzyni, uvažoval jsem o různých věcech, např. o tom, zda tam nezůstanu natrvalo. Kdyby mně tam někdo byl řekl, že za tři týdny budu snídat s francouzským prezidentem a den nato vystoupím na nezakázané manifestaci, myslel bych si, že žertuje. Což ale vůbec neznamena, že za pár hodin nemohu být opět na cele v Ruzyni.

Proč ale o tom teď mluvím. Zdá se, že žijeme v napínavé, pozoruhodné, ba řekl bych přímo v dramatické době, v době plné protikladů. Na jedné straně státní moc zesiluje perzekuce všech svobodně se projevujících občanů, zavírá, stříká ze svých stříkaček, na druhé straně se společnost začíná zbavovat břemene strachu a lidé se stále méně bojí veřejně projevit své pravé smýšlení. Je velmi těžké odhadnout, co se bude v budoucnosti dít. Zda pod tlakem obecné nespokojenosti, prohlubující se hospodářské krize i mezinárodního vývoje se pokusí současné vedení přece jen o něco liberálnější, tolerantnější a demokratičtější politiku, anebo zda bude na tento silící tlak reagovat dalším zesílením svého protitlaku, tzn. dalším upevňováním totalitního způsobu vlády. Jinými slovy: situace je otevřená a zdá se, že dnes záleží víc než donedávna na nás všech, na celé společnosti, jak se bude dál vyvíjet.

Co to znamená, že se tu můžeme dnes takto sejt, bez asistence vodních děl? Může to být jakýsi vyjimečný ústupek, vynucený různými okolnostmi, může to být ale i signál tolerantnějšího vztahu k nezávislým občanským iniciativám. Ať tak či onak, jedno je jisté. Bez statečné účasti mnoha tisíc lidí na nezávislých manifestacích 21. 8. a 28. 10. na Václavském náměstí by tento dnešní kompromis proveden nebyl. Což znovu výmluvně potvrzuje, že nelze čekat jen na dary shora, ale že je třeba si svá práva prosazovat.

Raději bychom se dnes samozřejmě sešli opět na Václavském náměstí a na svém názoru, že vyhláška o památkové rezervaci uprostřed Prahy je účelová a protiústavní, trváme. A doufáme, že dříve nebo později se budeme moci sejt na nezakázané manifestaci i na místě, které je s takovými setkáními tradičně spojeno.

Zatím tedy nevíme, zda možnost sejt se aspoň zde je podanou rukou a začátkem skutečného dialogu, anebo nikoliv. Ale čím se to stane, záleží do jisté míry opět na nás samotných. Pokusme se proto chápat dnešek jako první krok státní moci k uznání Charty 77 a dalších nezávislých

iniciativ jako legitimních společenských hnutí, která je třeba brát vážně a jejichž hlasu je třeba naslouchat, a v duchu toho se pokusme dál si počínat. My přece opravdu nejsme žádní profesionální buřiči, i my jsme pro práci v klidu, chceme jen, aby ta práce měla smysl. Takové uznání by nebylo pochopitelně jen v zájmu těchto iniciativ jako takových. Bylo by v zájmu celé společnosti, protože míra respektu k nekonformním občanům je vždycky zároveň ukazatelem respektu k veřejnému mínění vůbec. Čili: snažme se vdechnout dnešnímu dni historický význam, udělejme z něj důležitý bod na cestě k občanské svobodě a politické demokracii i v naší vlasti.

Setkání ke Dni lidských práv dne 10. 12. 1988,

ke kterému vyzvaly nezávislé iniciativy a jehož konání bylo nakonec povoleno nikoli na Václavském nábřeží na Škroupově náměstí (v Praze 3), bylo zahájeno v 15.00 hod. československou státní hymnou, kterou začala zpívat Marta Kubišová.

První promluvil Václav Havel, po něm mluvčí Charty 77 Bohumír Janát, za Nezávislé mírové sdružení Jana Petrová, za České děti Petr Placák, jménem Hnutí za občanskou svobodu Rudolf Battěk, na závěr člen VONS Václav Malý, který také přečetl seznam československých politických vězňů.

Pak následovaly kapitoly ze Všeobecné deklarace lidských práv — četla Vlasta Chramostová.

Před ukončením byla aklamací přijata šestibodová rezoluce žádající mimo jiné propuštění všech politických vězňů, dodržování závazků, vyplývajících z mezinárodních paktů o lidských právech, úpravě československého právního řádu a vytvoření ústavního soudu.

Minutou ticha uctilo shromáždění památku obětí zemětřesení v Arménii.

Na závěr zazpívali přítomní s Martou Kubišovou opět státní hymnu.

Škroupovo náměstí v Praze včetně přilehlých ulic bylo zcela zaplněno. Někteří z přítomných měli transparenty s nápisy jako Propust'te politické vězně, Nezávislé mírové sdružení apod. Jednotliví řečníci byli vítáni bouřlivým potleskem, shromáždění skandovali Masaryk, Svobodu, Chartu apod.

Policie shromáždění sledovala, ale nezasáhla, nedošlo k žádným provokacím, takže setkání proběhlo klidně a důstojně.

Program shromáždění uváděl Ladislav Lis.

Tisková zpráva —

Vyhlášení Rady svobodného Československa k 40. výročí Charty lidských práv

Generální shromáždění Spojených národů, členské státy a občanské organizace ve všech částech světa vzpomínaly 10. prosince, že před 40ti lety byla vyhlášena Všeobecná deklarace lidských práv — Charta lidských práv. Tento mezinárodní dokument byl zamýšlen jako vyhlášení zásad, jimiž se členské státy měly řídit, aniž k tomu byly mezinárodně vázány. Teprve dvě další mezinárodní smlouvy, přijaté a ratifikované v roce 1966 členskými státy, včetně Československa — Smlouva o hospodářských, sociálních a kulturních právech a Smlouva o občanských a politických

právech — daly zásadám vyjádřeným v Chartě lidských práv mezinárodně právní závažnost.

Mezinárodní smlouva o hospodářských, sociálních a kulturních právech jasně říká mimo jiné, že každý občan má právo na práci a svobodnou volbu povolání, na sociální a zdravotní pojištění a možnost vzdělání. Občané mají právo svobodně se organizovat v odborech. Mezinárodní smlouva o občanských a politických právech zajišťuje svobodu a bezpečnost každé lidské osobnosti a jejího soukromí. Zakazuje nelidské zacházení, svévolné zajištění a věznění. Zdůrazňuje rovnost před zákonem a právo na řádné, nezávislé soudní řízení. K sovětským a politickým svobodám patří svoboda svědomí a projevu, svoboda politického přesvědčení a náboženského vyznání, svoboda volného pohybu, včetně práva na vystěhování, svoboda sdružovací a shromažďovací.

Obě smlouvy zakazují diskriminaci občanů z jakéhokoliv důvodu, a mají moc zákona v zemích, které je ratifikovaly. Tedy i v Československu. Členské státy mají povinnost každoročně podávat zprávu Komisi pro lidská práva ve Spjených národech, zda a jak plní závazky podle obou smluv. Protokol k těmto smlouvám dává jednotlivým občanům a jejich organizacím a sdružením právo podávat stížnosti Komisi.

Na těchto ideálech byla založena a stojí Charta 77. K nim se hlásí všechna nezávislá hnutí v Československu. Rada svobodného Československa se s nimi ztotožňuje. O jejich uskutečnění v Československu bojuje od svého založení. V jejich duchu podporuje všechny občany Československé republiky, kteří o ně usilují.

Předsednictvo vlády ČSSR

s. Ladislav Adamec

V Brně, 1. 12. 1988

Dne 16. 11. 1988 jsme Vám do Prahy oznámili zahájení řetězové hladovky. K tomuto kroku nás vede solidarita s vězňenými z důvodu svědomí a nesouhlas s postihováním těchto spoluobčanů. Na stránkách tisku, v rozhlase a televizi se v posledních měsících neustále střídají pojmy demokracie, ozdravení společnosti, informovanost atp. Přesto, že se hodně hovoří, praxe zůstává stejná. Podnes není naše veřejnost plně a pravdivě informována o vyšetřovaných a vězňených, ani o řetězové hladovce. Z Vašeho úřadu předsedy vlády se zatím také neobjevil žádný pozitivní krok.

První informaci Vám však můžeme podat my. Jeden z vyšetřovaných, František Lizna, byl dne 29. 11. 1988 odsouzen ke dvěma měsícům odnětí svobody v 2. nápravné skupině. Dle prokurátora se společensky nebezpečného činu dopustil tím, že na autobusovém nádraží v Uherském Hradišti položil na automat pro vydávání jízdenek jediný papír formátu A5. Na něm byl krátký informativní text o Ladislavu Lisovi, místopředsedovi FIDH (Mezinárodní federace pro lidská práva), a jeho fotografie. Jak je vidět, informace o mezinárodně známém a uznávaném Ladislavu Lisovi mohou být důvodem k věznění.

Nemyslíme si, že toto je změna k prohlašované otevřenosti a větší informovanosti. Vždyť o místopředsedovi FIDH by měl objektivně informovat československý tisk. A rozhodně by za to neměl být odsuzován katolický kněz do těžkého vězení. Takové rozsudky silně připomínají období padesátých let. Podotýkáme, že matce kněze Františka Lizny byl

syn odveden o půlnoci dne 26. 10. 88 z bytu po domovní prohlídce a až do dne soudu neobdržela jedinou písemnou úřední informaci ani ze strany advokáta, zda její syn je ve vazbě a dle jakých paragrafů. Toto odsouzení naprosto nenaznačuje obrat k lepšímu, ke spravedlivě spravované společnosti.

Vzhledem k současné situaci Vám sdělujeme, že pokračujeme v řetězové hladovce, a žádáme propuštění Ivana Polanského, Augustina Navrátila, Františka Lizna, Dušana Skály, Petra Cibulky, Ivana M. Jirouse, Jiřího Tichého, Hany Marvanové, Tomáše Dvořáka a Luboše Vydry na svobodu.

K dnešnímu dni se řetězové hladovky zúčastnili: Petr Hrdina (10 dnů), inž. Eva Vidlářová (14 dnů), Martin Dohnal (zatím 3 dny), Antonín Kašík (zatím 5 dnů), inž. Petr Kozánek (zatím 3 dny). O průběhu řetězové hladovky Vás budeme nadále každých čtrnáct dní informovat.

Tento dopis považujte prosím za otevřený.

Na vědomí: ÚV KSČ, kardinál Tomášek, VONS, Federální shromáždění, sdělovací prostředky.

Za správnost: Antonín Kašík, Kamenná kolonie 99, 639 00 Brno.

ZPRÁVY ODBOČEK A OBLASTÍ

Úspěšný bazar ČŽNR 4. prosince 1988

I tentokrát bazar splnil svůj úkol. Zadýchal domovem a československé koledy všem připravily pěknou předvánoční náladu.

Návštěva byla velká. Přišli krajané z širokého chicagského okolí a z daleka, jako St. Louis, ze státu Michigan a Wisconsin. Také jsme měli významného hosta, Ill. Senátorku Judy Baar-Topinka.

S radostí jsme shledali, že kromě našich věrných krajanů, kteří navštěvují každým rokem, nás letos navštívila mnohem mladší generace, někteří i s malými dětmi.

Členky ČŽNR se překonaly s přípravou bazaru. Darovaly do stánků výšivky, jiné ruční práce a knihy. Ovšem nejoblíbenějšími stánky byly stánky s domácím pečivem. Letos se napeklo 1700 perníků. Kromě čajového pečiva, dortů, věnečků, bábovek a vánoček. — Kuchyně byla bohatá a teplá jídla byla vyprodaná ještě před dětským programem. Obložené chlebíčky, další specialita bazaru, byly vyprodané zrovna tak rychle.

Sestra předsedkyně Rozina Nehasilová přivítala přítomné hosty.

Dětský program pod vedením s. B. Veisové s pomocí paní Rybové, Štěpánkové a Williamsově u piana, byl opět nádherný a uchvátil srdce všech návštěvníků. — Program byl také věnovaný k 70. výročí založení Československé republiky a také ČSNRA. — Mikuláš (S. Roknič) a jeho pomocníci, čert a anděl rozdělili dárky účinkujícím dětem. — Po rozdání dáreků přišla na řadu tombola a deset šťastných výherců dostalo pěkné ceny.

Oceňujeme nezištnou práci všech členek ČŽNR a pánského výboru, bez kterých by bazar neměl takový úspěch. — Čistý výtěžek z bazaru bude věnován na různé charitativní účely.

Tiskový výbor

Prosíme oznamte včas změnu adresy

Cleveland projevil věrnost odkazu 28. října

Clevelandská Česká národní síň prožila mnohé památné a veliké chvíle ve dnech šťastných i v hodinách tragických a bolestných. Mezi veliké a krásné chvíle patří i sobotní večer 29. října 1988, při oslavě 70. výročí vzniku Československé republiky, kdy clevelandští Češi a Slováci projeví svou věrnost odkazu 28. října 1918. Naši oslavu jsme nazvali "Salute to Free Czechoslovakia". Pořádal ji Krajanský výbor za spoluúčasti 12 našich předních organizací. Jako v uplynulých 40 letech i letos jsme se shromáždili abychom projevíli náš nesouhlas s komunistickou diktaturou a terorem ve staré vlasti — a vyjádřili naši solidaritu a ztotožnili se se současným voláním demonstrujících davů v pražských ulicích: "Svoboda — Masaryk — svoboda — Masaryk..."

Velký sál byl zaplněn do posledního místa. Při zahájení večere po 6 hodině přivítal hosty br. Václav Hesoun, předseda Krajanského výboru. Po něm pozdravila shromáždění kongresnice 21. distriktu Mary Rose Oakar a předala nám zdravici U.S. kongresu k 70. výročí čsl. nezávislosti. Přišel mezi nás také, ač vážně churav, mayor-emeritus Ralph J. Perk.

Při večeři nám vyhrávala 30-členná Staročeská dechovka, pod taktovkou br. Luboše Hromádky. K večeři byla domácí vepřová s knedlíkem a zelím a jablkový závin. Hostům všem opravdu chutnalo. Pořadatelé jsou vděční všem obětavým sestřím a bratrům, kteří na nejrůznějších úsecích pracovali, aby zajistili úspěch večera.

Slavnostní program řídil předseda přípravného výboru oslavy br. Václav Hyvnar. Uměleckou výzdobu jeviště provedl br. Zdeněk Kroček.

Program začal poctou všem statečným mužům a ženám, kteří obětovali své životy za svobodu Československa a jeho lidu v obou světových válkách i v posledních 40 letech. Četa veteránů, spolu s 93-letým Klementem Nesnadným, posledním žijícím členem clevelandské Družiny čsl. legionářů, připochozovala do popředí sálu k bustě T. G. Masaryka, ozdobené kvítím. Četu vedl br. Bob Jiroušek, starosta Sokolské župy Severovýchodní, který sloužil v Pattonově armádě a účastnil se r. 1945 osvobození západních Čech a Plzně. Za zvuků symbolické večerky byl vzdán hold padlým hrdinům.

Hymny zpívali Soňa Břicháčková a Ludvík Rychtera, za klavírního doprovodu Milady Hanzlíkové, Dr. Miroslav Poseděl recitoval báseň "Vyznání lásky" od Jos. Macha, jež lyricky opěvuje krásy staré vlasti. — Pak jeviště rozkvetlo pestrostí krojí taneční skupiny Sokola Greater Cleveland, jež pod vedením ses. Dolly Baca, zatančila Furianta a Polku ze Smetanovy Prodané nevěsty.

Následovaly proklamace a zdravice: Prvá byla od presidenta Spojených států Ronalda Reagana, určená clevelandskému shromáždění. Přečetla ji ses. Dolly Baca. Mayorův tajemník pro etnické záležitosti August B. Pust přečetl proklamaci G. Voinoviche, mayora našeho města, kterou vydal k 70. výročí vzniku Československa a již vyhlásil pátek 28. října "Clevelandským dnem čsl. nezávislosti" a rozhodl, aby 28. a 29. října vlála československá vlajka na hlavním stožáru clevelandské radnice. Druhou mayorovou proklamaci — pochvalné uznání, odevzdal A. Pust staříčkému legionáři, čestnému hostu našeho večera, br. Klementu Nesnadnému, který je Slovák a sloužil u 23. střel. pluku čs. legie ve Francii. V r. 1919 se účastnil na Slovensku mnoha

bojů proti vpádu maďarských bolševiků. — August Pust, který je Slovinec, nám blahopřál též jménem bratrů Slovinců, kteří také vzpomínali 29. října 70 let svobody a nezávislosti Slovinska. Legionáři Nesnadnému předal zdravici také Ronald M. Mottl jménem ohijské zákonodárny. Za International Solidarity, Cleveland Chapter, pozdravil přítomné její polský delegát David Domzalski. Našemu shromáždění poslal zdravici také spolkový senátor státu Ohio Howard Metzenbaum.

Br. Alojz Berec, mladý slovenský inženýr, nám zazpíval s doprovodem kytary dvě své skladby: "Chlieb a sloboda" a "Slovenský plač". Obě se velmi líbily.

Slavnostním řečníkem byl Pavel Pecháček z Washingtonu, D.C., ředitel čs. oddělení Hlasu Ameriky. Mluvil na téma "Současné události v Československu a vysílání Hlasu Ameriky". Byla to opravdu šťastná volba, že jsme Pavla Pecháčka pozvali. Uslyšeli jsme od něho přesné a podrobné údaje o událostech ve vlasti, nejen z předchozích dvou dnů, ale i o situaci na pražských ulicích v posledních hodinách. Pecháčkův projev, kterému jsme s hlubokým rozzechvřením naslouchali, byl zlatým hřebem večera.

V závěru oslavy jsme uslyšeli krásné árie ze slavných českých oper, ze Smetanova "Dalibora" a z Janáčkovy "Její pastorkyňa", jež za klavírního doprovodu Christine Hill, zpívali Timothy Hamel, tenor a Roberta Merrill, soprano — jejíž árie "Proroctví" ze Smetanova Libuše nakonec vítězně hlaholilo, souzvučně s pevnou vírou našich srdcí, že "Český národ neskoná, on pekla hrůzy slavně překoná." —un

Zdařilá Mikulášská

ČSNRA — odbočky Štefánik a Gama, uspořádaly také letos tradiční mikulášskou zábavu v sobotu 10. prosince. Konala se za velmi pěkné návštěvy členů s jejich rodinami a přáteli v mrakodrapu v Chicagu na jezeře Michigan v krásné klubovní místnosti zásluhou spolu-domácích, manželů Kraupnerů.

Jako v minulých letech, také letos byla to pěkná společenská událost v té předvánoční době a příležitost, abychom se ještě jednou před koncem roku sešli a strávili několik bezstarostných veselých chvil dohromady v přátelské zábavě a ve vzpomínkách na kouzlo vánoc doma za mladých let.

Pořadatelé a hlavně naše obětavé sestry v čele se sestrou Kraupnerovou se postarali o vánoční vyzdobení sálu a o výborné občerstvení, které začalo s velkou variací chutěnek, po kterých následovalo hlavní jídlo s bohatým výběrem salátových a jiných příloh a lahůdek a nechyběly ani výborné nakládané houby, darované známým houbařem br. Jandáčkem. A ovšem před, mezi a po občerstvení byl k dispozici otevřený bar s nápoji k pozdvižení vánoční nálady. Naše sestry též pamatovaly na domácí pečivo, které v bohatém výběru jako desert vyložily na dalším stole s čerstvě uvařenou voňavou kávou.

O program se postarali br. Jandáček přednesem několika dobrých politických vtípů ze současné doby a sestra Věra Rokničová, naše známá recitátorka, která krásně přednesla přiléhavou báseň k vánocům. Pak vystoupení svatého Mikuláše s andělem a čertem, sehrané br. Chrobákem, s. Pavlasovou a br. Bulířem zpestřilo naši zábavu. Svatý Mikuláš nás obveselil vypravováním několika povedených historek z náboženského a politického života z dnešní doby,

ale ve vážné části své role vzpomněl na náš lid doma a jeho trvající utrpení a společně jsme se s ním pomodlili za brzké osvobození. Svatý Mikuláš se pak ujal úkolu losování o dárky v tombole.

Poté lékárník br. Holeček zahájil společný zpěv vánočních koled a národních písní.

Myslíme, že jsme všichni s večírkem byli spokojeni a znovu jsme si také uvědomili, jak je dobře jednou za čas se sejít a se pobavit mezi našimi lidmi. My, kteří jsme vyrostli doma, nikdy si nebudeme rozumět tak dobře v jiných národnostních skupinách. Proto většina nás vždy ráda uvítá takovouto příležitost ke společné přátelské besídce, která je také posilou a podporou v našem společném úsilí o obnovení svobody doma v pevné víře, že náš národ se přece jen jednou dočká návratu svobody a demokracie.

Za zdar večírku děkujeme především našim přátelům Kraupnerovým a jejich věrným pomocníkům a hlavně pomocnicím, účinkujícím v programu a ovšem v neposlední řadě všem přátelům, kteří nás poctili svou návštěvou a pomohli náš večírek uskutečnit.

Než jsme se nadáli, uhodila hodina rozchodu a tak jsme musili další zábavu přerušit, ale budeme v ní pokračovat na příští zábavě. Popřáli jsme si radostné svátky a šťastný Nový rok a spokojeni se vraceli domů. K.H.

Dary na činnost Rady

In Memoriam

Na uctění památky Jaromíra Zástěry — přítel František Smetana věnuje.....	\$ 25.00
Na uctění památky Karla L. Kovaříka — manželka Patricia A. Kovaříková věnuje.....	\$ 10.00
Odbočka Gen. R. Štefánik, Illinois zaslala příspěvky za rok 1988.....	\$132.00

ČS. NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ OBLASTNÍ VÝBOR CHICAGO

srdečně zve na

XXXVIII.

Representační Ples

pořádaný

V SOBOTU VEČER 21. LEDNA 1989

THE RITZ-CARLTON HOTEL

Chicago, 160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1989

Taneční vystoupení Besedy /Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotové)

Večeře v 7 hodin

Vstupné včetně večeře \$55.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně

ČSNRA — ☎ 656-1117

Úřední hodiny 9:00 AM—1:00 PM

ČSA

nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe

jest připravena poskytnouti vám nejuvýhodnější druhy
životních pojistek plně zabezpečujících
vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky
poskytující pravidelný starobní důchod
jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA • 2701 SOUTH HARLEM AVENUE • BERWYN, IL 60402
Telefony (312) 795-5800 — (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436